

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 6Tos/28/2024
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2120010082
Dátum vydania rozhodnutia: 20. 02. 2024
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Katarína Batisová
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2024:2120010082.2

Uznesenie

Krajský súd v Trnave v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Kataríny Batisovej a sudcov JUDr. Andrey Kondillovej a Mgr. Pavla Macháča, v trestnej veci odsúdeného A. B., nar. XX.XX.XXXX vo C., pre prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1 Trestného zákona, o osvedčení, resp. neosvedčení sa odsúdeného v skúšobnej dobe podmieneného odkladu výkonu trestu odňatia slobody, o sťažnosti odsúdeného proti uzneseniu Okresného súdu Trnava zo dňa 08.11.2023, č. k. 6T/2/2020-401, na neverejnom zasadnutí konanom dňa 20.02.2024 takto

rozhodol:

Podľa § 194 ods. 1 písm. b) Trestného poriadku sa napadnuté uznesenie zrušuje a vec sa vracia súdu I. stupňa, aby o nej znovu konal a rozhodol.

odôvodnenie:

Napadnutým uznesením Okresný súd Trnava rozhodol podľa § 50 ods. 4 Trestného zákona tak, že sa odsúdený A. B. vykoná trest odňatia slobody vo výmere 10 mesiacov, ktorý bol odsúdenému rozsudkom Okresného súdu Trnava zo dňa 23.06.2020, sp. zn. 6T/2/2020, v spojení s uznesením Krajského súdu v Trnave zo dňa 27.05.2021, sp. zn. 6To/117/2020 podmienenčne odložený na skúšobnú dobu 2 roky. Podľa § 50 ods. 8 v spojení s § 48 ods. 2 písm. a) Trestného zákona na výkon trestu odňatia slobody bol zaradený do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

Proti uvedenému uzneseniu podal odsúdený v zákonom stanovenej lehote sťažnosť. Prokurátor sa na verejnom zasadnutí vzdal práva podať sťažnosť.

V podanej sťažnosti odôvodnenej prostredníctvom obhajcu uviedol, že okresný súd neupovedomil obhajcu o termíne verejného zasadnutia napriek tomu, že tak urobiť mohol a mal. Splnomocnenie obhajcu bolo súdu doručené v ranných hodinách dňa 07.11.2023, čo je dostatočná doba na to, aby bol obhajca vhodným spôsobom upovedomený o termíne verejného zasadnutia. Na daný prípad podľa neho nie je možné použiť ustanovenie § 36 ods. 4 Trestného poriadku. Zároveň namietol, že dňa 11.10.2023 mu bola doručená iná písomnosť a nie upovedomenie o termíne verejného zasadnutia, o ktorom tiež nevedel a obhajcu si zvolil práve preto, aby sa dozvedel, čo je s vecou, v ktorej mu bola doručená písomnosť. Odhliadnuc od tohto, zároveň namietal, že súd vo veci nemal rozhodnúť, pretože nezistil skutkový stav v rozsahu potrebnom pre rozhodnutie. Proti nemu boli vedené exekúcie a nemal finančné prostriedky na zaplatenie dlžného výživného a mal vážne zdravotné problémy, ktoré mu to znemožnili. Prečo nezaplatil dlžné výživné, podľa neho, mal súd povinnosť zisťovať, keďže ho nemohol zaplatiť z objektívnych dôvodov, bez toho, aby na tom niesol vinu. Navrhol, aby krajský súd napadnuté uznesenie zrušil a vec vrátil okresnému súdu na nové konanie a rozhodnutie.

Podľa § 192 ods. 1 Trestného poriadku pri rozhodovaní o sťažnosti preskúma nadriadený orgán

a) správnosť výrokov napadnutého uznesenia, proti ktorým sťažovateľ podal sťažnosť, a

b) konanie predchádzajúce týmto výrokmi napadnutého uznesenia.

Podľa § 194 ods. 1 Trestného poriadku, ak nezamietne nadriadený orgán sťažnosť, zruší napadnuté uznesenie, a ak je podľa povahy veci potrebné nové rozhodnutie,

a) rozhodne vo veci sám, alebo

b) uloží orgánu, proti ktorého rozhodnutiu sťažnosť smeruje, aby vo veci znovu konal a rozhodol, s výnimkou rozhodovania o sťažnosti proti rozhodnutiu o väzbe podľa § 72 ods. 1 písm. a), d) a f), rozhodovania o sťažnosti proti rozhodnutiu o väzbe, ak súd prvého stupňa rozhodol o väzbe po podaní obžaloby alebo návrhu na schválenie dohody o vine a treste podľa § 76 ods. 3 alebo 4, rozhodovania o sťažnosti proti rozhodnutiu o pokračovaní v ochrannom liečení, prepustení z ochranného liečenia alebo ukončení ochranného liečenia, ak predseda senátu rozhodoval pred ukončením výkonu trestu podľa § 446a ods. 3 alebo 4 a rozhodovania o sťažnosti proti rozhodnutiu o návrhu na umiestnenie odsúdeného v detenčnom ústave podľa § 462

Na podklade podanej sťažnosti sťažnostný súd v zmysle § 192 ods. 1 Trestného poriadku preskúmal správnosť výrokov napadnutého uznesenia, proti ktorým sťažovateľ podal sťažnosť, ako i správnosť postupu konania predchádzajúceho vydaniu napadnutého uznesenia, a tak zistil nasledovné.

Pri skúmaní správania odsúdeného bolo okresným súdom zistené, že počas skúšobnej doby podmieneného odkladu výkonu trestu odňatia slobody spáchal jeden priestupok proti bezpečnosti a plynulosti cestnej premávky podľa § 22 ods. 1 písm. h) zákona č. 372/1990 Zb. o priestupkoch, ktorý bol vyriešený blokovou pokutou vo výške 50 eur, i keď tento nie je obdobného charakteru, ako trestný čin, za ktorý bol právoplatne odsúdený. Voči odsúdenému boli tiež v skúšobnej dobe na Okresnom súde Banská Bystrica začaté tri exekúcie (podané návrhy na vykonanie exekúcie), v ktorých je odsúdený účastníkom konania na strane povinného. Okrem toho odsúdený súčasne podľa § 50 ods. 2 Trestného zákona neplnil súdom uloženú povinnosť, aby v skúšobnej dobe podľa svojich schopností nahradil zameškané výživné vo výške 5.299,10 eur. Uvedenú skutočnosť oznámila telefonicky C. B..

Preskúmaním konania, ktoré predchádzalo vydaniu napadnutého uznesenia sťažnostný súd zistil, že toto bolo vykonané v súlade so zákonom, keď prvostupňový súd nariadil a vykonal verejné zasadnutie, na ktorom oboznámil listinné dôkazy. Verejné zasadnutie bolo vykonané v neprítomnosti odsúdeného, pričom na takýto postup boli v zmysle § 293 ods. 5 Trestného poriadku splnené zákonné podmienky. Sťažnostné námietky odsúdeného v tomto smere považuje krajský súd za účelové (svoje tvrdenia odsúdený nijakým spôsobom nepreukázal). Upovedomenie o termíne verejného zasadnutia mu bolo riadne a včas doručené, pričom okresný súd nemal povinnosť upovedomovať o tomto termíne obhajcu odsúdeného, pretože v čase nariadenia termínu odsúdený obhajcu nemal a splnomocnil ho až v neskoršom štádiu, preto bolo povinnosťou odsúdeného o termíne obhajcu upovedomiť.

Pokiaľ však ide o rozsah vykonaného dokazovania, toto nepovažuje sťažnostný súd za dostatočné. Prvostupňový súd rozhodol bez náležitého zistenia všetkých skutočností potrebných na spravodlivé rozhodnutie.

Rozsudkom Okresného súdu Trnava zo dňa 23.06.2020, sp. zn. 6T/2/2020, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 27.05.2021, v spojení s uznesením Krajského súdu v Trnave zo dňa 27.05.2021, sp. zn. 6To/117/2020, bol odsúdený uznaný za vinného zo spáchania prečinu zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1 Trestného zákona a bol mu uložený trest odňatia slobody vo výmere 10 mesiacov s podmieneným odkladom jeho výkonu na skúšobnú dobu v trvaní 2 roky a povinnosť, aby v skúšobnej dobe zaplatil zameškané výživné vo výške 5299,10 eur. Sťažnostný súd v tejto súvislosti zdôrazňuje, že povinnosť nahradiť škodu alebo zaplatiť dlh alebo zameškané výživné môže byť odsúdenému uložená len v rámci jeho možností.

Keď teda prvostupňový súd chcel konštatovať nespĺnenie povinnosti odsúdeného zaplatiť zameškané výživné v skúšobnej dobe podmieneného odsúdenia a na tejto skutočnosti založiť svoje rozhodnutie, mal bližšie preskúmať majetkové a zárobkové pomery odsúdeného a odôvodniť záver, či bolo v možnostiach odsúdeného alebo jeho schopnostiach zameškané výživné zaplatiť. V tomto smere prvostupňový súd žiadne dokazovanie nevykonal, nevypočul odsúdeného, nevypočul ani svedkyňu C. B. (uspokojil sa len s telefonickým oznámením) a svoje rozhodnutie odôvodnil najmä s poukazom na skutočnosť, že odsúdený zameškané výživné v skúšobnej dobe podmieneného odsúdenia nezaplatil. V tomto kontexte nevyhodnotil ani skutočnosť, že voči odsúdenému boli vedené exekučné konania.

V prípade, ak by odsúdený nebol schopný zameškané výživné z objektívnych dôvodov nahradiť, nemôže byť „sankcionovaný“ spôsobom, že by súd vyslovil, že sa v rámci skúšobnej doby neosvedčil a nariadil by mu vykonanie trestu odňatia slobody. Na druhej strane, ak by bolo zistené, že odsúdený bol schopný počas skúšobnej doby zameškané výživné (aspoň z časti) nahradiť, ale neurobil tak bez vážneho dôvodu, je plne na mieste rozhodnutie o jeho neosvedčení v skúšobnej dobe.

Vychádzajúc z vyššie uvedeného, sťažnostný súd zrušil napadnuté uznesenie v celom rozsahu a vec vrátil prvostupňovému súdu na nové konanie a rozhodnutie.

Úlohou prvostupňového súdu bude doplniť dokazovanie o skutočnosti týkajúce sa majetkových pomerov odsúdeného a jeho možnosti v skúšobnej dobe nahradiť zameškané výživné a opätovne rozhodnúť a svoje rozhodnutie odôvodniť v zmysle požiadavky náležitého odôvodnenia súdneho rozhodnutia, pričom nesmie opomenúť prihliadnúť na lehotu uvedenú v § 50 ods. 5 Trestného poriadku.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný riadny opravný prostriedok.